

De processuelle regler, der er fastsat i § 37 c, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse ved rettens afgørelse af dette spørgsmål, jf. § 37 d, stk. 2, sidste pkt.

Har den frihedsberøvede endnu ikke været fremstillet for retten, kan politiet træffe bestemmelse om, at underretning skal undlades, jf. § 37 d, stk. 3. Politiets afgørelse herom vil i princippet kunne rekreres til Indenrigsministeriet i medfør af forslaget § 1, nr. 13, om ændring af udlændingelovens § 48, stk. 1, men den frihedsberøvede vil efter sagens natur være afskåret fra at påklage en sådan manglende underretning.

Inden for strafferetsplejen vil besøgskontrol på grund af retsplejelovens manglende regulering af behandlingen af de anholdte under frihedsberøvelse ligeledes kunne foretages af politiet uden underretning. Indenrigsministeriet har henledt Justitsministeriets opmærksomhed på disse spørgsmål.

Baggrunden for, at den manglende underretning om et nægtet besøg i det korte tidsrum indtil fremstillingen ikke er undergivet domstolens kompetence, er, at retten ikke har taget stilling til selve frihedsberøvelsens lovlighed og derfor ikke bør tage stilling til dette sekundære indgreb.

Med hensyn til begrænsninger i en frihedsberøvedes besøgsret, der foretages af hensyn til orden og sikkerhed på anbringelsesstedet, jf. § 37 d, stk. 1, 1. pkt., er det med forslaget tilsigtet, at der skal gælde den samme retstilstand som for varetægtsarrestanter. Det bemærkes herved, at det for varetægtsarrestanter må antages, at fængselspersonalet kan undlade underretning om, at et besøg er blevet nægtet, hvis dette er nødvendigt af hensyn til orden og sikkerhed på anbringelsesstedet, jf. § 37 b, stk. 1.

Spørgsmålet om efterfølgende domstolskontrol afhænger af, hvorvidt den frihedsberøvede har været fremstillet for retten i medfør af udlændingelovens § 37 eller ej.

Har den frihedsberøvede fået sin frihedsberøvelse opretholdt af retten i medfør af § 37, kan den frihedsberøvede kræve, at politiets afslag på besøg eller krav om kontrol forelægges retten til afgørelse, jf. § 37 d, stk. 4.

Er udlændingen ikke fremstillet for retten i medfør af § 37, kan den frihedsberøvede alene kræve, at politiets afslag på besøg eller krav om kontrol forelægges retten til afgørelse i forbindelse med udlændingens fremstilling for retten i medfør af § 37, jf. forslaget § 37 d, stk. 5. Hensigten med denne bestemmelse er at undgå, at retten tager stilling til lovligheden af en iværksat besøgskontrol uden at kunne tage stilling til lovligheden af selve frihedsberøvelsen, jf. bemærkningerne ovenfor til § 37 c.

Det foreskrives i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler, at en sådan begæring ikke har opsættende virkning, hvad enten udlændingen har fået frihedsberøvelsen opretholdt i medfør af § 37 eller ej, jf. § 37 d, stk. 4, 2. pkt. henholdsvis § 37 d, stk. 5, 2. pkt.

De processuelle regler, der er fastsat i § 37 c, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse ved rettens afgørelse af dette spørgsmål såvel før som efter udlændingens fremstilling for retten i medfør af § 37, jf. § 37 d, stk. 4, sidste pkt., henholdsvis § 37 d, stk. 5, sidste pkt.

Den frihedsberøvede vil imidlertid have mulighed for at foretage sædvanlig administrativ rekurs af politiets afgørelser til Indenrigsministeriet, hvis der ikke er mulighed for at begære en domstolsprøvelse, jf. forslaget i § 1, nr. 13, om ændring af udlændingelovens § 48, stk. 1.

Det er alene den frihedsberøvede, som har kompetencen til at indbringe spørgsmålet om besøgskontrol for domstolene. Den besøgende har ingen adgang hertil.

Med hensyn til begrænsninger i en frihedsberøvedes besøgsret, der foretages af hensyn til orden og sikkerhed på anbringelsesstedet, jf. § 37 d, stk. 1, 1. pkt., er det med forslaget tilsigtet, at der skal gælde den samme retstilstand som for varetægtsarrestanter. Det bemærkes herved, at det for varetægtsarrestanter antages, at fængselspersonalet kan foretage begrænsninger i adgangen til besøg af hensyn til orden og sikkerhed på anbringelsesstedet. Fængselspersonalets afgørelse vil kunne påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen, men er ikke undergivet domstolsprøvelse efter retsplejelovens kapitel 70.

Det foreslås i *udlændingelovens § 37 e*, at en udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36, eller hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af udlændingelovens § 37, jf. § 36, vil kunne underkastes brevkontrol under de i bestemmelsen nærmere fastsatte betingelser.

Ved brevkontrol forstås dels adgangen til at gennemse breve til og fra den frihedsberøvede inden modtagelsen henholdsvis afsendelsen, jf. herved § 37 e, stk. 1, 1. pkt, dels adgangen til at tilbageholde sådanne breve, jf. herved § 37 e, stk. 3 og 4.

Ved udformningen af bestemmelserne om brevkontrol er der i videst muligt omfang anvendt samme opbygning og betingelser som det straffeprocessuelle regelsæt i retsplejelovens § 772. Der er dog opstillet særskilte betingelser, da retsplejelovens § 772 henviser til særlige strafferetlige hensyn, som ikke umiddelbart lader sig overføre på en frihedsberøvelse i medfør af udlændingelovens § 36.